

SB PAROLES

Numéro 1 - 2022/2023

PAROLES, PAROLES,
PAROLES; DE NOTRE
ÉCOLE!

Dans Ce Numéro:

Littérature:

- Ayça
- Hatırlıyorum
- Hasretimsi

Nouvelles:

- Ayfer Tunç Röportaj
- Café Bonjour Röportaj
- 1 Eser 1 Anlam
- 17. İstanbul Bienali'ni Geride Bırakırken
- James Webb
- Duvar
- Comment faire des rêves?

AYÇA

Bazen kendimi Ayça gibi hissederim

Denize açılır gelirim

Kimsenin görmediği bir zaman

Hep aynı hizada dururum kıyıda

Bazen ilerde

Bazen biraz daha denize yakın

Denizlere açılmak istediğimdendir

Denize yakın durmam

Kendi başıma kalmak istediğimdendir

İlerde durmam

Sessiz sakın beklerim orda

Her sene aynı yerde

Bazen ilerde, bazen denize yakın

Kimsenin görmediği zaman açılırım

Engin denizlere

Gece yıldızları seyreder, dalgalarla konuşurum

Gündüz insanlara bakarım

Turistler yanımdan öylece gelir, geçer

Fark etmez kimse beni

Hep aynı hizada durduğumdan

Onu beklerim

Kimsenin görmediği bir zamanda alır beni

Gideriz engin denizlere

Balıklara fısıldarım

Her sene beyaz boyam

Sigaranın külleri gibi

Yavaş yavaş dökülür

Tahtam iyice gözükmeye başlar

Adımı neden Ayça koydu söylemez

Belki kızının

Belki de türküsünü yaktığı

Sevdiği kadının adı

Ama benim adım Ayça

Ben bir sandalım

Arda Tokman

1 ESER 1 ANLAM

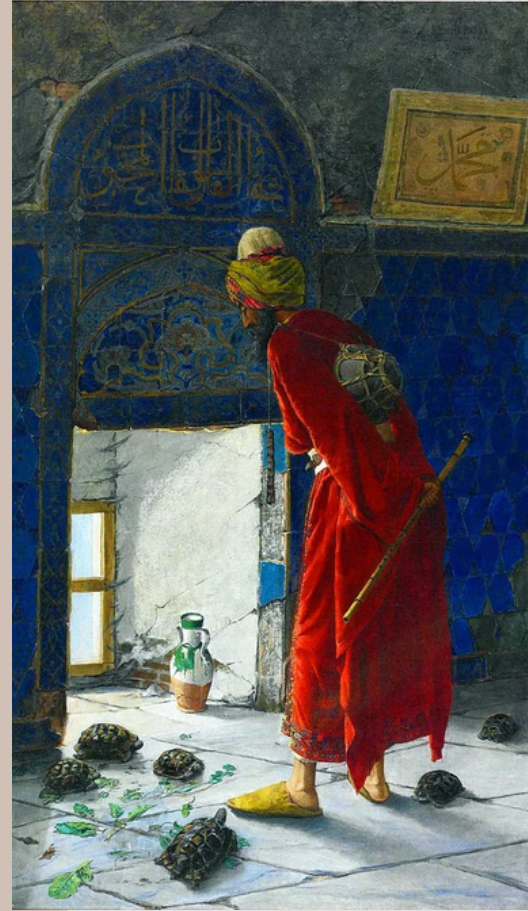
Kasım ayında hazırlık sınıflarında Pera Müzesi'ne bir gezi düzenlendi. Peki birçoğumuzun da bildiği ve Pera Müzesi'nin de en önemli tablolarından olan Osman Hamdi Bey tarafından çizilen "Kaplumbağa Terbiyecisi" sadece bir adamın kaplumbağaları terbiye etme çalışmasından mı ibaret yoksa çok daha fazlası mı?

"Kaplumbağa Terbiyecisi" geri kalmış bir toplumu uygarlaştırmaya çalışan yorgun bir aydının duruşunu anlatmaya çalışmaktadır. Başka bir yoruma göre de düşünceli biçimde dikilen terbiyeci, zor bir iş olan kaplumbağaları terbiye etme işini elindeki ney ve sırtındaki nakkareyi çalarak başarmayı ummaktadır. Bu terbiyeci Osman Hamdi Bey'dir.

Resimdeki terbiyecinin neyi üflememesi ise Osman Hamdi Bey'in kaplumbağalarla temsil edilen halkın eğitim kaygısından bir noktadan sonra vazgeçtiğini sembolize ettiği düşünülmektedir.

Tabloda yer alan kapının üzerinde Osmanlıca bir şekilde "Kalplerin şifası sevgiye kavuşmaktır." yazmaktadır.

Defne Demirbilek

17. İstanbul Bienali'ni Geride Bırakırken

-Ada Keskin

- **Bienal nedir?**
- **İstanbul Bienali'nin kısa tarihi**
- **17.İstanbul Bienali'nin mekanları**
- **17.İstanbul Bienali kapsamındaki etkinlikler**
- **Saint Benoît'nın İstanbul Bienali kapsamındaki etkinlikleri**
- **Geziye giden öğrenciler Bienal hakkında neler söyledi?**

Bienal nedir?

Bienal, yılaşırı anlamına gelen bi-annual kelimesinden gelir. Anlamına uygun olarak da tüm bienaller her iki yılda bir düzenlenir. Bienaller bir temaya bağlı olarak derlenir. Bu seneki İstanbul Bienali tek bir temaya bağlı olmaksızın çoğunlukla “Kompostlaşma” üzerine derlendi.

İstanbul Bienali

Bu sene 17.'si düzenlenen Bienal, 17 Eylül'de başladı ve 20 Kasım'da sona erdi. Küratörleri Ute Meta Bauer, Amar Kanwar ve David Teh olan Bienal, İstanbul'dan ve tüm dünyadan gelen sanatseverlere renkli, farkındalık yaratıcı çağdaş sanat eserleri sunmuştur.

İlk İstanbul Bienali, Beral Madra küratörlüğünde* 1987'de düzenlenmiştir. Etkinlikler bienal formunu almadan önce Uluslararası İstanbul Festivali bünyesinde gerçekleşiyordu. İstanbul Bienali'nin dünyada şu anki önemine kavuşmasına katkıları fazla olan Madra'nın Bienal hakkında bir kitabı da bulunmaktadır.

Bienalin Mekanları

Bu sene Bienal mekan çeşitliliğini artırdı ve yeni mekanlarda da etkinliğini göstermeye başladı. Bu senenin bienali şehirde 50'nin üzerinde mekana yayılıyor. 17. İstanbul Bienali, Beyoğlu, Kadıköy, Fatih ve Zeytinburnu'nda yer alan 12 sergi mekanının yanı sıra, şehrin dört bir yanında sayıları 50'yi aşan kitapçı, sahaf, hastane, huzurevi, kafe, metro durakları ve bir radyo istasyonunda da aktivite gösterdi. Eski bienallerde de kullanılan Küçük Mustafa Paşa Hamamı ve Pera Müzesi'nin hala kullanılıyor olmasına rağmen yeni açılan Müze Gazhane mekanlara eklenmiş. Bu seneki bienalin mekanlarında büyük ve bilinen yerler olsa bile biraz gözden kaçmış yerlere de dikkat çekilmiş.

Bienal Kapsamındaki Etkinlikler

Etkinlikler yönünden zengin bir İstanbul Bienalini geride bıraktık. Bienal, ücretsiz sergilerin yanı sıra çeşitli açık hava gösterileri, performanslar, buluşmalar, konuşmalar ve film gösterimleri de içeriyordu. Bienal izleyicileri, şiir okumalarından dergi tanıtımlarına, festivallerden film gösterimleri ve podcast kayıtlarına, kuramsal yayınların özel sayılarından bahçe gezintilerine, hikaye anlatımlarından toplumsal araştırmalara, protesto gösterilerinden baskı atölyesine, kukla gösterilerinden liman seslerinden oluşan bir kütüphaneye pek çok farklı proje ile karşılaştılar.

Saint Benoît'da Bienal Etkinlikleri

Saint Benoît x İstanbul Bienali işbirliği sayesinde okulumuzdaki öğrenciler bienal mekanlarından bazılarını gezme fırsatı buldular. Ayrıca okul sonrasında büyük avluda “Concertino per il mare” konseri gerçekleşti. Müzik bölümünün seçtiği bazı öğrenciler Küçük Mustafa Paşa Hamamı'nda bulunan Tarek Atoui imzalı Fısıldayan Oyun Alanı sergisini interaktif olarak inceleme fırsatı buldular.

12. sınıflardan Sanat Tarihi dersini alan bazı öğrenciler Pera Müzesindeki sergide hazırlık öğrencilerine rehberlik yapabilmek için sergi hakkında eğitim aldılar. Sonrasında hazırlık sınıflarının Pera Müzesi gezisinde bilgilendirmelerde bulundular.

Gezilere Katılan Öğrencilerin Fikirleri

Berra Egeli, Hazırlık G-Pera Müzesi Hakkında

“Her katta farklı konuların ele alınması benim çok ilgimi çekti. Sergiye kolay bir şekilde yürüyerek gidebildik. Bu sırada İstiklal Caddesi'nden geçmek de çok hoştu.”

Can Çelenk, Hazırlık G -Pera Müzesi Hakkında

“Pera Müzesi okulumda katıldığım en büyük deneyimlerden biriydi. Bize bu imkanı sunan herkese teşekkür ederim. Eserlerin gerçeklerini yakından incelemek beni oldukça etkiledi. Okulumuzun bu tip aktivitelerle öğrencilerin kültürel seviyesini artırması çok hoş. Mezun olduğumda bu anlara geri dönüp bakacağım ve özlem duyacağım.”

Tülay Bilgen, Hazırlık G- Küçük Mustafa Paşa Hamamı Hakkında

“Müzik aleti olmayan eşyalarla böyle seslere ulaşabilmemiz beni çok şaşırttı.”

COMMENT FAIRE DES RÊVES ?

Les rêves font une partie importante de notre quotidien. Après avoir rêvé, fréquemment ou pas, nous essayons de donner un sens lié à notre vie à ce que nous avons imaginé dans la tête.

Si vous posez des questions pareilles à “Qu’est-ce qu’un rêve littéralement ?” ou “Les rêves ont-ils une signification ?”, voici vos réponses!

On définit le rêve comme la disposition de l'esprit aux phénomènes psychiques produits par le cerveau survenant au cours du sommeil, en général pendant celui paradoxal, le cinquième stade du cycle. Alors un autre terme à connaître, le sommeil paradoxal. Il est aussi appelé le sommeil REM, l'acronyme de “rapid eye movement”, qui est connu par les mouvements rapides des yeux derrière les paupières du dormeur. C’est la phase durant laquelle nous rêvons le plus intensivement et concrètement, à une période où l'activité cérébrale est proche de celle de la phase d'éveil et donc qui forme les rêves dont nous allons nous souvenir au petit matin. En permettant de recharger l'énergie mentale, elle est la complémentaire du sommeil profond qui procure l'énergie corporelle. Un duo indispensable pour la récupération de qualité!

L'autre problématique, est-ce que les rêves nous signifient des messages secrets ? Malgré leurs caractères parfois absurdes et incohérents, c'est sûr qu'ils possèdent un but, un sens et qu'ils ne sont pas choisis au hasard. Nos songes peuvent révéler nos idées et sentiments refoulés, nos traumatismes ou bien notre identité fondamentale. C'est pourquoi, ils peuvent être évalués comme des mécanismes d'entraînement afin d'affronter et de surmonter les situations graves qui nous attendent et nous inquiètent. De cette manière-là, ça nous donne l'occasion de mieux connaître et comprendre nous-même.

En outre, il faut sans doute se souvenir de ses rêves pour que l'on puisse découvrir son monde intérieur. En s'habituant à une routine matinale où l'on note les rêves que l'on vient de faire, la mémoire du souvenir devient plus forte et même le cerveau commence à favoriser les songes. Après quelques semaines, grâce à ce petit exercice, vous allez voir ses résultats comme rêver plus souvent et de manière plus détaillée.

Avez-vous déjà essayé de contrôler vos rêves ? Avoir des pensées positives et éviter de penser à ce qui nous ennuie ou nous fait peur avant de s'endormir, influencent l'atmosphère de nos rêves dans le bon sens. Mais en dehors de ça, il est même possible de prendre le contrôle de ses rêves. Quand on arrive à comprendre que l'on est en train de rêver, on peut dire que l'on est sous l'effet du "rêve lucide". Dès lors, c'est à nous d'y faire ce que nous voulons, voire même de nous forcer à nous réveiller pour nous échapper d'un cauchemar.

Une dernière question: après tout ce que vous avez appris, quel rêve vous allez faire ce soir ?

NAZ ABAY

Hasretimsi

İki sokak ötemdesin şimdi
Aramıza öyle yollar girmiş ki
Mesafe katedilemez kilometreler kılığında

Tiyatrodayız
“Kolçağa hangimiz kolumuzu yaslayacak?”
Sorusuna bürünmüş amansız bakışların,
Ve aylak yürüyüşün
Hatta köprüden geçerken
Camı açıp
Kolunu olabildiğince dışarı sarkıtman
Uzatmış o mesafeyi

Haftalar öncesinden bavul hazırlarken
Veyahut kocaman bavulu
Sadece kitaplarınla doldururken
Aklımdayım, biliyorum.
Pervasızsın, anlıyorum.

Bu şiir olabildiğince içten, inan.
Eski bir albüm kadar dürüst
Asla okunmayacağı düşünülerek yazılmış
Belki de asla açılmamış bir mektup kadar gerçek
Olabildiğimizi yazmaktan başka çare yok çünkü
Biliyorsun dimi?
Kağıtlar tükenene kadar
Satır arası bir yerlerdeyiz işte
Neyiz, neredeyiz sormasınlar
Olabildiğimiz kadarız
Bugün için bu da yeter bize

İki çocuk kadar boş inançlı olsak bile
Kelimeler satırları doldururlar
Satırlar paragrafları

Sonra bir bakmışsın
Bir kasım gecesi
Tüm bir sayfa tükenmiş çoktan

Selin Baturay

JAMES WEBB

James Webb Uzay Teleskobu 25 Aralık 2021 tarihinde fırlatılmış şu ana kadar uzaya gönderilen en güçlü teleskoptur.

James Webb, Hubble Uzay Teleskobuna göre daha uzaktaki ışıkları yakalayabildiğinden dolayı daha eski olay ve yapıları gözlemleyebilir.

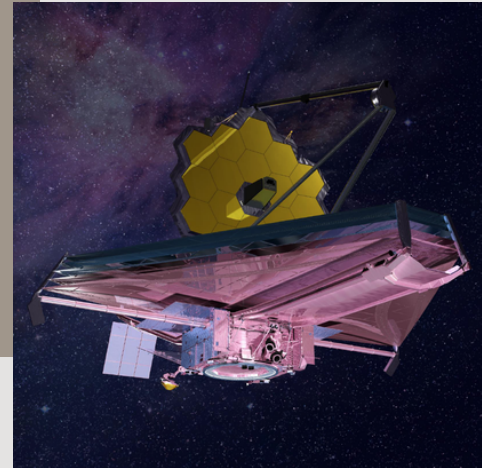
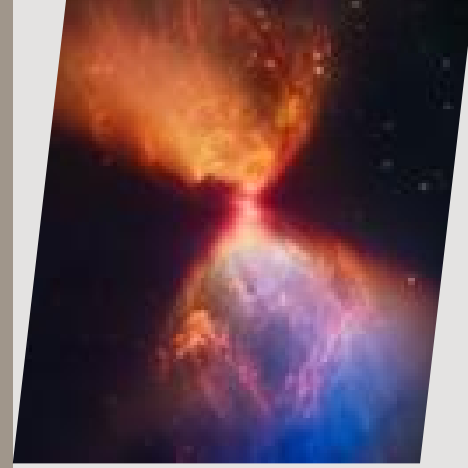
Şu anda James Webb hem gönderdiği yüksek kalite fotoğraflarla hem de yeni bilgilerle bizleri büyülüyor.

James Webb Uzay Teleskobu Dünya'ya 11 Temmuz 2022 tarihinde ilk evrenin şimdiye kadar çekilen en derin ve kızılötesi fotoğrafını gönderdi.

Bu fotoğrafta ışığının bize ulaşması 13 milyar yıl süren yıldızlar da bulunmakta.

Bu teleskop sayesinde evrenin başlangıcını çözmeye bir adım daha yaklaşmış olduk.

Elif Beyza Liman

Duvar, Zülfü Livaneli'nin yazmış olduğu ilk tiyatro oyunu. İlk gördüğünde insanın aklında Sartre'ın Duvar'ını çağrıştıırabilir ancak ad benzerliği sadece rastlantıdan ibaret.

Duvar'ın prömiyeri, 26. İstanbul Tiyatro Festivali'nin bir parçası olarak 31 Ekim'de, Zorlu PSM sahnesinde gerçekleşti. Bundan önce oyunun provaları bizim okulumuzun sahnesinde yapılmıştı. Bu sayede ben ve birkaç dostum, oyunu okul çıkış Silüet Salonu'nda, Ekim'in 24'ünde birlikte seyretme fırsatını elde edebildik. Aynı hafta içerisinde iki genel prova daha gerçekleşti: Biri yine öğrenciler için ve öbürü de velilerin katılımına açık. Ardından oyun İstanbul Tiyatro Festivali'nde daha geniş seyirci kitlesi ile buluştu

Duvar'ı toplumsal bir oyun olarak değerlendirebilmek mümkün. Dört kişilik oyun, Türkiye'nin batısında bir otel odasında geçiyor. İşlediği konu bu dört insan arasındaki ilişki, ortak sayılır deneyimlerinin kesişimi. Odada kalanlar, Doğu Almanya kökenli genç bir kadın ile onun bakımının sorumluluğunu üstlendiği, ileri evrelerde bir kanser hastası olan Batı Almanyalı dostu, yaşlı bir kadın. Berlin Duvarı'nın yıkılışından haylice zaman geçse de ikisinin dünya görüşlerindeki farklılıklar aralarındaki kısa tartışmaların konusu oluyor.

Batılı, sadece Doğulu'nun hatırına tatile geldiğinden ve de büyük olasılıkla hastalığından dolayı Doğulu'nun her eyleminde eleştiri nedeni arıyor, huysuzluk yapıyor. Üçüncü oyuncumuz sahneye burada giriyor; Amir, Suriyeli bir otel çalışanı. Tüm iyi niyetine karşın ırkçı yönelimlere sahip yaşlı kadın tarafından kötü muameleye maruz kalıyor. Doğu Alman kadın ise ona karşı sempatik davranıyor, onu tanımak istiyor.

Tatilin günleri ilerlerken, dördüncü oyuncu olarak oda temizlikçisi de oyuna giriyor. Daha sonradan öğrendiğimize göre; Doğu illerinden gelen ve Almanya'ya göç için para biriktiren, yaşamında pek çok acı görmüş, çocuğuyla kocasından ayrı düşmüş bu Alevi kadın ayrıca bir hemşire. Daha sonraları Batı Almanyalı'nın ilerleyen hastalığı fenalaşmasına neden olunca (tatile çıkmadan önce dostundan hiçbir koşulda doktora gidilmeyeceğinin sözünü alıyor) hemşire ve Amir kadının yardımına yetişiyorlar. Ancak bir süre sonra kadının doktora götürülmesi gerekiyor, Amir ve hemşirenin de hastayı kendi başlarına tedavi etmeyi denedikleri için başları derde giriyor. Daha sonra Doğu Almanyalı kadın otel yetkilileri ile konuşarak onların affedilmesini sağlıyor.

GÖRSEL: IKS V

Oyunun en sonunda, zaman algısının ortadan kalktığı bir ortamda, bir çeşit epilog, dört karakterin de teker teker kendi yaşam öykülerini anlatması gerçekleşiyor. Şunu da eklemekte fayda var, oyunun yönetmeni Bilge Emin. 26. İstanbul Tiyatro Festivali'ndeki etkinliklerin bir bölümü "Bu İşte Bir Kadın Var" teması ile gerçekleşecek. Kadınlar tarafında yönetilen oyunların bir araya gelmesiyle sanat alanında kadın üretiminin daha görünür kılınması amaçlanıyor.

Oyun, bence ilginç başlıyor ancak tiyatronun dinamiğine uygun olmayan bir biçimde sona eriyor. Bana göre karakterlerin en son sahnede kim olduklarını açıklamamış olmaları, bizim onların yaşamları hakkındaki bu ayrıntıları oyunun akışıyla kendimiz öğrenmiş olmamız gerekirdi. Karmaşıklaşan öykü kendisini toparlayamıyor, bu nedenle buna gereksinim duyuluyor. Sonuçlamak gerekirse, bir yazarın ilk tiyatro oyunu olarak Duvar, bence gayet iyi. Ancak akıcılığın sağlanamaması, öykünün bazen kendisini tekrarlamak zorunda kalması, kısacası kâğıttaki metnin sahnede can bulamaması, önemli eksiklikler. En keyifli deneyim de benim için, okulumuzun Silüet'inde gerçekleştiğinden oyunun seyrinin ("lojistik" anlamında) çok kolay olması ve oyuncuların onları seyrettikten, karakterleriyle sahnede oluşmuş aklımdaki imgeleri bağdaştırdıktan sonra oyun bitince personalarını çıkarmış, oldukları gibi, kendi hâllerleriyle görebilmek oldu. Antik Roma'da oyunculuk saygı duyulmayan bir meslek dalıymış, bence aksine en saygın mesleklerden biridir o. Tüm bunlar, bana Sisifos Söyleni'nden, Oyun bölümünü anımsattı, ben de oradan bir alıntıyla bitirmeyi uygun görüyorum:

"İago ya da Alceste, Phaidra ya da Gloucester olmak için üç saati vardır oyuncunun. Bu kısa aralıkta, onları elli metre karelik bir alan üzerinde doğurtur ve öldürür. Uyumsuz hiçbir zaman bu kadar iyi, bu kadar da uzun süre örneklenmemiştir. Duvarlar arasında, birkaç saatliğine gelişip biten bu olağanüstü yaşamlar, bu tek ve tam yazgılar için bundan daha aydınlatıcı bir örnek beklenebilir mi? Sahneden çıktığında Sigismond hiçbir şey değildir artık. İki saat sonra, lokantada yemek yediği görülür. (...) " (Sisifos Söyleni, Tahsin Yücel çevirisi, 49. baskı, Can Yayınları, Mart 2022, s. 94)

Emre Dokur

SB Bonjour Café Röportajı

1) Biraz kendinizden bahsedebilir misiniz?

Ben Hakan Ceyhan. 1983 yılında Bakırköy’de doğdum. On yaşımdan beri yaklaşık yirmi dokuz yıldır dans ve sanatla ilgileniyorum. Street dance yani hip hop, break dance dersleri aldım. Dans tiyatrosu yazarlığı hakkında da eğitim aldım. Şu anda beş aktif projemiz var. Türkiye’de sosyal sorumluluk projesi kapsamında 20 yıldır çeşitli sosyal faaliyetler yapıyorum. Sosyal girişimcilik ve fırsat eşitliği adına ülkemizde pek çok projeyi hayata geçiren biri olarak tanınıyorum. İstanbul Üniversitesi’nde hareket terapisti olarak eğitim verdim, dans eğitmenliği yaptım ve şu anda da bir sanat okulunda çalışmaya devam ediyorum.

2) Dans eğitmenliği yaparken café / kantin açma kararını nasıl aldınız?

Bu ilk girişimimiz değil. Pandemi öncesinde Bakırköy’deki sanat okulumuzun içerisinde Down Sanat Kafe vardı. Bu kafe, Türkiye’de bir ilkti. Ülkemizde Down sendromlu çocukların çalıştığı bazı büfe çalışmaları oldu ancak bunu sanat kafe adı altında ilk biz yaptık.

Orada çalışan yedi Down sendromlu ve otizmli öğrencimize hem çalışıp hayatlarını kazanma imkanı hem de gün ortasında sürekli katılabilecekleri atölye imkanı sağladık. Dans atölyesi, yaratıcı hareket atölyesi, resim, müzik, kodlama atölyesi gibi pek çok farklı atölyelere katıldılar. Üç yıl kadar faaliyet gösterdik ancak pandemi tüm dünyayla birlikte bizi de etkiledi bu nedenle okulumuzu ve kafemizi kapatmak zorunda kaldık.

Altı yıl kadar önce okulunuzda “Rüya ve Maskeler” isminde benim yazdığım ve yönettiğim bir dans tiyatrosu yapmıştık. Sonrasında okulunuzla iletişimi koparmadık. Zaten okul yönetiminiz sosyal projeleri çok destekliyor. Pandemi öncesinde okulunuzla birlikte ortak bir sosyal sorumluluk projesi hazırlamıştık. Otizmli çocuklar ve okulunuzun öğrencileriyle birlikte sahneye uyarlayacağımız bir çalışma yapmayı hedeflemiştik. Öğrenciler sanat okulumuza geldiler ancak pandemi nedeniyle bu projeyi gerçekleştiremedik. Bu yıl, okul yönetimi bize bu kantinden bahsetti ve bizim burada Down Kafe gibi bir işletme yapmamızı teklif ettiler. Biz de zaten tekrar böyle bir şey yapmayı çok istiyorduk. Çünkü Down sendromlu çocukların işe, işten daha çok ise sosyalleşmeye ihtiyaçları var.

3) Bonjour ismi nasıl aklınıza geldi?

Aslında biz buraya çok isim aradık. Açıkçası “Engelsiz Kantin” tarzı ötekileştirici isimler çok tercihimiz değil. Müdürümüz M Masin “Bonjour” dedi, biz de sevdik bu ismi. Sonra öyle bir kafe ismi olduğunu fark ettik bu yüzden de SB ekledik. Biraz sohbetle çıkan bir isim oldu aslında.

4) Down sendromlu kişiler burada neler yapıyorlar?

Kurumu yeni açtığımızdan dolayı iki personelimiz var ancak zamanla daha fazla

kişiyle çalışmayı düşünüyoruz. Şu anda bulunmuş olduğumuz ekonomik ortamdan ötürü satın aldığımız gıdalar çok yüksek bir maliyete denk geliyor. Öğrencilerimizi en iyi fiyata en sağlıklı ürünlerle buluşturmaya çalışıyoruz ve bu fiyatları elimizden geldiğince size yansıtmamaya çalışıyoruz. Bunun da zaten farkındasınızdır. Bakırköy Dans Sporları Kulübü Derneği adı altında bir sivil toplum kuruluşum var. Yeni olduğumuz için hiçbir yerden herhangi bir gelirimiz yok ve sürdürülebilir olmak için henüz daha fazla çalışan alamıyoruz. SB Bonjour Café’de iki Hilal çalışıyor. Hilal Dursun ile 8

yıldır çalışıyoruz. Diksiyon eğitimi gibi pek çok eğitim aldı. Hilal Dursun çok eğitilmiş ve önceki kafede de çalıştığı için daha aktif ama diğer arkadaşımız daha zor iletişim kuruyor. Kafemizde çay ve kahveleri onlar veriyor, masaları siliyorlar, bazen sipariş alıyorlar ancak biz de onlara yol gösteriyoruz. Burada çalışırken çok mutlular çünkü eylemsizlik yerine gerçek hayata katılabiliyorlar. Devlet otizmli ve Down sendromlu kişilere sanatsal eğitim vermekte yetersiz kalıyor fakat burada sizin gibi öğrencilerle çalışıp vakit geçirince onlar da bundan mutluluk duyuyor.

5) İleriye dönük proje fikirleriniz neler?

Hali hazırda devam eden pek çok projemiz var. Biz, projelerin sürdürülebilir olmalarına çok özen gösteriyoruz. Örneğin aralığın ikinci haftası engelliler haftası, o hafta her yerde birçok aktivite yapılıyor ama bizim yılın 365 günü farkında olmamız gerekiyor. Bu her şey için geçerli. Hayvanları sadece hayvan hakları günü olduğunda hatırlayıp ertesi gün kovalamak olmaz.

Okulunuzda farklı sosyal çalışmalar yapacağız. Bunlar aslında sürpriz şeyler ama size bahsedebilirim. Yıl boyunca okulunuzda pek çok farklı sosyal aktivite yapmak istiyoruz. Bunların çoğunu öğretmenlerinizle konuştuk. On civarı, belki daha az belki daha fazla proje gerçekleştirmeyi umuyoruz. İleriye dönük projelerden daha çok bahsetmek isterdim ama bazıları sürpriz bazılarının ise toplantıları çoktan yapıldı. Bu nedenle bizi takipte kalın.

6) Daha farklı engellere sahip kişilerle de burada çalışmayı düşünüyor musunuz?

İçerisinin fiziksel koşulları nedeniyle bazı engellere sahip kişilerin burada çalışması pek mümkün değil. Tekerlekli sandalye kullanan biri çok zorlanır. İşitme engellilerin durumuysa daha zor, zaten pek çok öğrenci işaret dili bilmiyordur. Belki gelecek yıl bir atölye şeklinde işaret dili kulübü gibi bir çalışma düzenleyebiliriz çünkü toplumdaki herkesin işaret dili bilmesi gerekiyor.

Şu anda üç kişi çalışıyoruz ancak daha farklı engelli grupların burada çalışıp meslek öğrenmelerini, bu güzel enerjiye sahip sizler ve öğretmenlerinizle tanışmalarını ve hayata katılmalarını istiyoruz.

7) Down sendromlular için bizim de okulda - burada yapabileceğimiz neler var, onlarla iletişim/etkileşimde kalabilmek için-okuldaki yaşamı daha yakından tanıyabilmeleri için neler yapabiliriz?

Ben sabah çok erken saatlerde gelip derse girecek öğrenci ve öğretmenlere sıcak ve taze ürün hazırlıklarını yapıyorum. Ancak Down sendromlu çalışanlarımızın fiziksel yeterlilikleri bizim gibi değil, çok çabuk yorulabiliyorlar. Şimdilik bu oryantasyon sürecinde belli saatlerde (genelde öğle saatlerinde) birkaç saat burada oluyorlar. Onları evden özel servis alıyor, buraya getiriyor; burada onlar birkaç saat çalıştıktan sonra tekrar o servisle evlerine gidiyorlar.

Biz de daha erken saatlerde gelip daha geç çıkmalarını isteriz ama o zaman çok yoruluyorlar. Belki bir sonraki aşamada (önümüzdeki haftalarda) yavaş yavaş yorulmalarını takip ederek buradaki sürelerini arttırabiliriz.

Zaten çok çalıştırmıyoruz; yoğunluk saatlerinde burada oluyorlar, diğer saatlerde içeride dinleniyorlar. Ama mutlaka iletişime geçin, sohbet edin; sohbete çok açıklar, çok sevgi dolular. Genelde ülkemizde ailesinde engelli ya da Down sendromlu olan biri yoksa, insanlar bu konulara biraz yabancı olabiliyorlar ama yabancı olmalarını da ben yadırgamıyorum çünkü sonuçta herkes her şeye yetişemeyebiliyor; hayat şartları çok zor, dersler çok yoğun, sınavlar çok fazla ve dışarıda da çok fazla aktivite var herkes her şeye yetişemeyebiliyor. Kısaca ilerleyen zamanlarda süreyi biraz daha çoğaltacağız.

8) Ekleme istediğiniz bir şey var mı?

İçerisinin fiziksel koşullarından ötürü bazı yenilikler yapıyoruz. Mesela yeni bir havalandırma yapılıyor. Şöyle bir havalandırma sistemi kuruyoruz; içerideki kötü kokuyu dışarıya veren ama aynı zamanda dışarıdan da temiz havayı içeriye, size veren bir havalandırma sistemi hazırlanıyor. Böylelikle kışın, soğukta içerideki sıcak peteklerin orada rahat rahat gıda tüketirken, içeride gıda kokusu insan kalabalığı da rahatsız etmeyecek.

Onun dışında elektrikli sistemimiz olduğu için bir şeyler pişirmek çok zor oluyor. Ürünlerin hazırlanması çok uzun sürüyor. Bu yüzden öğle yemeğinde de bazen ürünleri çıkarırken çok zorlanabiliyoruz; sınırlı ürün çıkarıyoruz. Amacımız şu, örneğin 50 tane dürüm çıkarıyorsak 50 tanesi de bitsin ama 60 tane çıkarıp 10 tanesi kalmasın. Gerçi kalırsa da kalanları çöpe atmıyoruz; çalışan personellerimiz tüketiyor, sokak hayvanlarına veriyoruz vb. Hiçbir zaman burada hiçbir şey atılmıyor, her zaman geri dönüşümü oluyor. Doğalgaz ve havalandırma sistemi de gelince biraz daha hızlanacağız belki birkaç personel daha katılacak.

9) Peki siz böyle bir projeden haberdar olunca nasıl hissettiniz yeni bir kantin, böyle bir işleyiş gelince gelince. İçeride ihtiyacı olan insanların çalışacak olması, böyle insanlarla vakit geçirecek tanışacak olmanız size neler hissettirdi?

Biz çok sevindik, öğretmenlerden duyan herkesin çok sevindiğini gördük.

Öğrencilerin de duyarlılığı için çok teşekkür ederim, hem okul yönetimine hem müdürünüze tüm öğretmenlerinize bu projeyi hayata geçirmemize bizim içimizde kalan Bakırköy'deki Down Sanat Kafe'nin devamı olarak bu projeyi hayata geçirmelerinden ötürü çok teşekkür ederiz.

Bu arada ürünlerimizi de tanıttığımız Instagram adresimiz ' @bonjour_sbcafe ' yi takip edebilirsiniz.

Burada iki personelimiz var onlar ve Down sendromlu iki çalışanımız da sigortalı ve maaşlı bir şekilde çalışıyorlar. Dolayısıyla burada büyük bir masrafımız oluyor. Ancak olası bir durumda buradan da bir kâr elde edilirse biz bunu çalışmış olduğumuz özel eğitim kurumlarında sanat ve dans atölyelerinde kullanıyoruz. Yani burada yediğiniz aslında her ürün dışarıda farklı engel gruplarına bağış olarak gidiyor. Bunu da gönüllü sanat hocalarımız var onları okullara eğitim vermeleri için göndererek yapıyoruz. Onlar bizden herhangi bir para talep etmiyorlar ama biz onların yol masraflarını karşılamak zorundayız. Biz buradan ilerleyen zamanlarda kalırsa arta kalan geliri oraya aktarıyoruz. O yüzden buradan alacağınız bir çay bile bizim için çok önemli.

9) Saint Benoît öğrencilerine söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Biz burayı onlarla birlikte yapmak istiyoruz, sevdikleri ve satabileceğimiz gıdalar, ürünler varsa veya eleştirileri varsa bize iletmelerini isterim.

Bazen öğrenciler sıradan şikayetçi olabiliyorlar ona açıklık getirmek isterim. Okulun sistemi aslında kartlı bir sistem ve biz öğrenciler ve öğretmenlere toplam 1000 tane kart getirttik. Bu kantindeki eski sistem manuel bir sistem. Tek tek o kartları sisteme tanımlamamız gerekiyor ki siz geldiğinizde ben o kartı vereyim siz o karta ödeme yapın ve sonrasında gelip kartla hızlı alışveriş yapın. Ancak bizim sayımız çok fazla değil ve hem size servis yapıp hem kartları bilgisayara tanımlamak gerçekten çok zor. Şöyle söyleyeyim, bir hapistesiniz elinizde kaşık var ve o kaşıkla tünel kazmaya çalışıyormuşsunuz gibi.Yavaş yavaş oturtmaya çalışıyoruz. Alışveriş esnasında nakit ya da kredi kartıyla ödeniyor o esnada zorlanıyorduk ama şimdi üç kasa çalıştığımız için daha da hızlandık.

Nazlı Yağmur Yılmaz - Gizem Okudur

SB Bonjour Café Instagram hesabına bu linkten ulaşabilirsiniz! :

https://instagram.com/bonjour_sbcafe?igshid=YmMyMTA2M2Y=

Ayfer Tunç ile Röportaj

- 1.Yazı yazmaya nasıl başladınız, sizi yazar olmaya iten etkenler nelerdi?
- 2.Bir hikaye yazarken en çok neye önem verirsiniz?/Sizin için öne çıkan unsur ne olmalı?
3. Yazma alışkanlıklarınızdan da biraz bahsedebilir misiniz? (Örneğin özellikle yazarken yaptığınız bir şey veya yazarken spesifik olarak tercih ettiğiniz bir metot var mı?)
- 4.Yazmaya başladıktan sonra bakış açınız, gözlemleriniz ne yönde değişti/ilk kitabınızdan bu yana nasıl bir değişim gözlemlediniz?
- 5.Oldukça zengin bir yazın hayatınız ve birçok deneyiminiz var. Peki en çok hangi türde yazmaktan hoşlanırsınız?
- 6.Bir yazar kendi eserleriyle nasıl bağlar kurar?
- 7.Yazın ve okuma hayatınızı nasıl harmanlıyorsunuz, yazmaya başladıktan sonra okuma alışkanlıklarınız farklılaştı mı?
- 8.Sizce son yıllarda Türkçe ne kadar önem kazandı veya kaybetti? Dilimize iyi bakabiliyor muyuz?
- 9.“İkiyüzlü Cinsellik” kitabına dayanarak günümüzde sosyal yapıda kadın-erkek ve cinsellik hakkında neler söyleyebilirsiniz?
10. Aliye, Binbir Gece, Paramparça ve Bir Zamanlar Çukurova dizilerinin, Orhan Kemal’in romanından uyarlanan 72. Koğuş adlı sinema filminin senaristi olarak da tanıyoruz sizi. “72. Koğuş” romanı senaryolaştırırken nasıl bir yol izlediniz? Bu başyapıtı sinemaya uyarlarken hangi püf noktalara dikkat ettiniz? Orhan Kemal hakkında fikirleriniz nedir?
11. “Yazmak Atölyesi”nden biraz bahsedebilir misiniz, bu projenin çıkış noktası ne olmuştu?
12. Bir söyleşinizde “Psikoloji bilmek için psikoloji kitabı değil roman okumamız gerekir” demiştiniz, bu sözünüzü biraz açabilir misiniz?
13. Yazar olmak isteyen öğrencilerimize ne yapmalarını önerirsiniz?

Ayfer Tunç'un Özgeçmişi

Ayfer Tunç 1964'te Adapazarı'nda doğdu. İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler fakültesi'ni bitirdi. Üniversite yıllarında çeşitli edebiyat ve kültür dergilerinde yazılar yazmaya başladı. 1989 yılında Cumhuriyet gazetesinin düzenlediği Yunus Nadi öykü Armağanı'na katıldı, Saklı adlı yapıtıyla birincilik ödülünü aldı.

1999-2004 arasında Yapı Kredi Yayınları'nda yayın yönetmeni olarak görev yaptı. 2001 yılında yayınlanan ve okurdan büyük ilgi gören Bir Maniniz Yoksa Annemler Size Gelecek-70'li Yıllarda Hayatımız adlı yapıtı, 2003 yılında yedi Balkan ülkesinin katılımıyla düzenlenen Uluslararası Balkanika Ödülü'nü kazandı ve altı balkan diline çevrilmesine karar verildi. Aynı kitap Suriye ve Lübnan'da Arapça olarak yayınlandı.

Tunç'un 2003 yılında Sait Faik'in öykülerinden hareketle yazdığı Havada Bulut adlı senaryosu filme çekildi ve TRT'de gösterildi.

Ayfer Tunç'un Eserleri

Hikâye

- Saklı, 1989
- Mağara Arkadaşları, 1996
- Aziz Hadisesi, 2000
- Taş-Kağıt-Makas, 2003
- Evvelotel, 2006

Roman

- Kapak Kızı, 1992
- Bir Deliler Evinin Yalan Yanlış Anlatılan Kısa Tarihi, 2009
- Yeşil Peri Gecesi, 2010
- Suzan Defter, 2011
- Dünya Ağrısı, 2014

Senaryo

- Düş, Gerçek, Bir de Sinema, 1995
- Havada Bulut (Sait Faik öykülerinden uyarlama), 2003
- Usta, 2008
- 72. Koğu, 2011

Diğer

- İkiyüzlü Cinsellik (araştırma, 1994)
- Bir Maniniz Yoksa Annemler Size Gelecek (yaşantı, 2001)
- Belki Varmış Belki Yokmuş (2003)
- Ömür Diyorlar Buna (yaşantı, 2007)

Dinlemek
için tıkla!

TITLE

LAST

Ayfer Tunç Röportaj 1. Kısım

Ayfer Tunç Röportaj 2. Kısım

Dec 1

Dec 1

**L'équipe de SB
Paroles est ravie
de reprendre
l'année scolaire.
Désormais, notre
journal sera publié
sur le site de
l'école. En même
temps, vous les
recevrez à chaque
fois par email.
Bonne année
scolaire à tous !**

DAMLA KUBAL

